

Лејла Усман

ВЕОМА КРАТКЕ ПРИЧЕ

НАМИР

Сунцу је ископано око. Виђено је следећег дана како тражи штап.

ЖУД

Дебело тело јој је дрхтало у купатилу. Пожелела је: - Ох, да ми је постати риба. - Када је хтела да одене хаљину, неочекивано је спознала да не одговара њеној величини. Претворила се у пршмољка.

ВОЊ

Рамена јој гола. Штипа их хладноћа. Тражила је топлину. Међу свима њима - пожелела ја баш њега да је загреје. Пришао је, скинуо свој жакет, огрнуо је, загрејала се! Међутим, много је година прошло пре него ју је напустио његов неугодан воњ.

ПИСМА

Скупила је у гомилу сва љубавна писма. Одлучила је да их поцепа. Рекла је: - То неће угасити жеђ за осветом. - Смерала је да их испере водом. Рекла је: - Вода неће спрати све речи. - Размишљала је да их спали. Тада је чула шапат: - За годину дана читаћеш друга љубавна писма, а затим их спалити.

МИРИС

Прошла је испред њега... Удахнуо је њен парфем. Сакрио га у своје груди. Када је легао у кревет и супруга се савила поред њега... Ото се мирис скривен у грудима. Могао је да заспи.

БОРБА

Рекла му је: - Ја сам мачка.

Рекао јој је: - Ја сам пас.

Ушли су у борбу на смрт... Из које су изашли подерани... Умрљани крвљу.

Рекла му је: - Ја сам жена.

Рекао је: - Ја сам мушкарац.

И загрише се.

ШТЕТА

Одлучио је да прочита стотину књига у једном дану. Сутрадан је открио да је изгубио чуло укуса.

РАЗЛИКА

Стајала је испред огледала, бленући у своје обличје... Затим је скинула мараму са главе, рукавице, дугу хаљину. Чезнула је да постане мачка која ходи улицама.

ПРАВДАЊЕ

Сунце само што није напустило њену собу, а она жустро кренула да упали кандило. Рекла је: - Не треба ми сунце. - Навече је нахрупила киша. Провалила у њену собу... Уквасила ствари. Полетела је ка прозору, жудећи за топлином која ће осушити влагу. Небо је било облачно... Остала је тужна, чекајући друго сунце.

ВРЛЕТ

Понела је мач да посече плодносно дрво на врху планине. Још није стигла, спотакла се... Пала је. Није мотрила на оштри мач и свалила се на њега.

ОПСЕНА

Пробила се коврца из њене косе. Рече му гласом који је подрхтавао од суза: - Гледај, прерано сам оседела да бих те одгајила и омогућила успех.

Подсмехнуо се њеној седој коси: - То је била твоја дужност.

Удаљио се уронивши у друм.

Мајчино срце потиштено је пратило ход опсене на хоризонту.

НЕВЕРСТВО

Упитао ју је: - Колико си ме пута преварила?

Рекла је: - Онолико колико је било твојих шамара.

Сад је она упитала: - Колико си пута ти мене преварио?

Рекао је: - Онолико колико је било твојих примедби.

Обоје су пали у несвест.

НАСЛЕДНИК

Лупио се грубим дланом у груди и викнуо: - До тренутка твоје смрти... Нећу ти дати развод!

Запретила је: - Убићу се! - Похитала је према купатилу... Испила је боцу са киселином.

Изашао је из куће лепршајући: - Сутра ће све бити моје. Ја сам једини наследник.

НЕМАЊЕ

Гутала је очима платно. Вечерња забава. Глумице блистају у дражесним хаљинама и скупоценом накиту. Храна на столу краљевска: месо, риба, егзотичне салате, воће, слаткиши. Осетила је како мирис хране продире у њене поре. Једном руком, у тишини, вади комадић хлеба намазан зајтином и зачином од мајчине душице. Другом стиска рупе на старој хаљини.

ДАРЕЖЉИВОСТ

Седео је на тротоару испружене руке према пролазницима. Први пут сакупио је динар. Други пут стотину динара. Трећи пут хиљаду. Више није седео на тротоару. Прошле су дуге године... Приметили су га пролазници како у руку једног просјака ставља хиљаду динара. Повикали су му: - То је много!

Рекао је: - Онога дана кад сам сакупио динар, купио сам храну, када сам сакупио стотину динара, обукао се, а дана кад сам сакупио хиљаду, научио сам... како да не понизим просјака.

БЛОКАДА

Кад падне ноћ, не може да заспи... Обузео га воњ савести.

СТРАХ

Прекрила ју је радост, док јој је на прст стављао свадбени прстен. Пало јој је на памет да га пита: - Зашто си се развео од жене после десет година?

Рекао је са гађењем: - Лице јој омлитавело.

Погледала је у своје свеже, допадљиво лице у огледалу. Бацила му је прстен.

Предео с арапског *Мирослав Б. Мийровић*

